

Vprašani za predhodno odločanje

1. Sodišče Evropske unije naj odloči, ali člena 4 in 13 Direktive 2008/98/ES⁽¹⁾ ter njene uvodne izjave 6, 8, 28 in 31 nasprotujejo primarni nacionalni zakonodaji in z njo povezani izvedbeni sekundarni zakonodaji – in sicer členu 35(1) uredbe-zakona št. 133/2014, preoblikovane v zakon št. 164/2014, in odloku predsednika Sveta ministrov z dne 10. avgusta 2016, objavljenem v Uradnem listu Italijanske republike št. 233 z dne 5. oktobra 2016 –, v kateri so kot strateška infrastruktura in objekti temeljnega nacionalnega interesa, ki pomenijo sodoben, integriran sistem ravnanja s komunalnimi in podobnimi odpadki in zagotavljajo samozadostnost na državni ravni, opredeljene samo sežigalnice iz prilog in tabel odloka predsednika Sveta ministrov, ker nacionalni zakonodajalec obratov za obdelavo odpadkov za recikliranje in ponovno uporabo ne obravnava enako, čeprav sta to v skladu z navedeno direktivo prednostna načina v hierarhiji ravnanja z odpadki.

Podredno, če zgoraj navedeno ni tako, naj Sodišče Evropske unije odloči, ali člena 4 in 13 Direktive 2008/98/ES nasprotujeta primarni nacionalni zakonodaji in z njo povezani izvedbeni sekundarni zakonodaji – in sicer členu 35(1) uredbe-zakona št. 133/2014, preoblikovane v zakon št. 164/2014, in odloku predsednika Sveta ministrov z dne 10. avgusta 2016, objavljenem v Uradnem listu Italijanske republike št. 233 z dne 5. oktobra 2016 –, v kateri so kot strateška infrastruktura in objekti temeljnega nacionalnega interesa opredeljene sežigalnice komunalnih odpadkov, da se odpravijo in preprečijo nadaljnji postopki za ugotavljanje kršitev zaradi neizvajanja evropskih predpisov na tem področju ter omeji odlaganje odpadkov na odlagališčih.

2. Sodišče Evropske unije naj odloči, ali členi 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 in 12 Direktive 2001/42/ES⁽²⁾, posamično ali skupaj, nasprotujejo uporabi primarne nacionalne zakonodaje ter z njo povezane izvedbene sekundarne zakonodaje – in sicer členu 35(1) uredbe-zakona št. 133/2014, preoblikovane v zakon št. 164/2014, in odloku predsednika Sveta ministrov z dne 10. avgusta 2016, objavljenem v Uradnem listu Italijanske republike št. 233 z dne 5. oktobra 2016 –, ki določa, da lahko predsednik Sveta ministrov z odlokom poveča zmogljivost obstoječih sežigalnic in določi število, zmogljivosti ter regionalna mesta gradnje sežigalnic s pridobivanjem energije iz komunalnih in podobnih odpadkov, da se zadosti preostalim ugotovljenim potrebam in postopoma vzpostavi družbeno-ekonomsko ravnovesje med območji državnega ozemlja ob upoštevanju ciljev ločenega zbiranja odpadkov in recikliranja, ne določa pa, da je treba med pripravo takega načrta, kot izhaja iz odloka predsednika Sveta ministrov, upoštevati predpise o strateški okoljski presoji iz Direktive 2001/42/ES.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL 2008, L 312, str. 3).

⁽²⁾ Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 6, str. 157).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 7. maja 2018 – Lavorgna Srl/Comune di Montelanico in drugi

(Zadeva C-309/18)

(2018/C 268/29)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Lavorgna Srl

Tožene stranke: Comune di Montelanico, Comune di Supino, Comune di Sgurgola, Comune di Trivigliano

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali načeli prava Unije o varstvu legitimnih pričakovanj in pravne varnosti, skupaj z načeli prostega pretoka blaga, pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev iz Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), pa tudi načela, izhajajoča iz te pogodbe, kot so enako obravnavanje, prepoved diskriminacije, vzajemno priznavanje, sorazmernost in preglednost, navedena v Direktivi št. 2014/24/EU ⁽¹⁾, nasprotujejo uporabi nacionalne zakonodaje, kakršna je italijanska, ki izhaja iz členov 95(10) in 83(9) zakonske uredbe št. 50/2016, v skladu s katero se podjetje, ki je predložilo ponudbo, vsekakor izključi brez možnosti postopka s pozivom k dopolnitvi predloženih dokumentov, če v ekonomskih ponudbah v okviru postopka za oddajo naročil javnih storitev ne navede ločeno stroškov delovne sile, tudi če obveznost ločene navedbe ni bila določena v razpisni dokumentaciji in čeprav so v ponudbi dejansko vsebinsko upoštevani minimalni stroški delovne sile, v skladu z izjavo, ki jo je v ta namen podal ponudnik?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, str. 65).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Spetsializiran nakazaten sad (Bolgarija) 11. maja 2018 – kazenski postopek zoper Emila Mileva

(Zadeva C-310/18)

(2018/C 268/30)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Spetsializiran nakazaten sad

Stranka v postopku v glavni stvari

Emil Milev

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je nacionalna sodna praksa, ki ohranitev prisilnega ukrepa „pripora“ (štiri mesece po prijemu obdolženca) pogojuje z obstojem „utemeljenega suma“, razumljenega kot zgolj ugotovitev „na prvi pogled“, da je obdolženec lahko storil zadevno kaznivo dejanje, združljiva s členom 3, členom 4(1), drugi stavek, členom 10, uvodno izjavo 16, četrti in peti stavek, in uvodno izjavo 48 Direktive 2016/343 ⁽¹⁾ ter s členoma 47 in 48 Listine [Evropske unije o temeljnih pravicah]?

Če je odgovor nikalen, ali je nacionalna sodna praksa, v kateri je „utemeljen sum“ razumljen kot velika verjetnost, da je obdolženec storil zadevno kaznivo dejanje, združljiva z zgoraj navedenimi določbami?

2. Ali je nacionalna sodna praksa, ki sodišču, ki odloča o predlogu za spremembo že sprejetega prisilnega ukrepa „pripora“, nalaga obveznost, da svojo odločitev obrazloži, ne da bi primerjalo obremenilne in razbremenilne dokaze, tudi če je obdolženčev odvetnik podal trditve v tem smislu – pri čemer je edini razlog za to omejitev, da mora sodišče ohraniti svojo nepristranskost, če bi mu bila ta zadeva dodeljena v odločanje po vsebini – združljiva s členom 4(1), drugi stavek, členom 10, uvodno izjavo 16, četrti in peti stavek, in uvodno izjavo 48 Direktive 2016/343 ter s členom 47 Listine [Evropske unije o temeljnih pravicah]?